

a má prodejní cenu, tedy i vkladní knížka, neztrácející této vlastnosti ani vinkulací, která jest jenom obmezením její oběživosti. Ale nesmí býti přehlíženo, že zastavení vinkulované vkladní knížky, které se uskutečňuje podle §§ 451, 1368 a 1369 obč. zák. (a § 296 ex. ř.), předpokládá nutně, by bylo vyhověno také předpisu §u 452 obč. zák., tedy, by realizaci umožňující vkladní knížka byla odevzdána zástavnímu věřiteli do úschovy. Bylo-li v tomto případě zjištěno, že vkladní knížka zůstala a dosud jest v rukou žalobkyně jako její vlastnice, je tvrzené zastavení této vkladní knížky Arturem R-em pro tuto rozepři bez právního významu, naopak sluší uznati, že zjištěné vlastnictví a držba žalobkyně ku této vkladní knížce je právem činícím dovolatelčiny exekuce nepřipustnými. Dokazuje-li dovolatelka, provádějíc dále podle čís. 4 §u 503 c. ř. s. uplatněný důvod dovolací, opak, nelze jí dáti za pravdu.

Čís. 5447.

Zákon ze dne 27. ledna 1922, čís. 33 sb. z. a n., o užití dopravních cest a nemovitostí pro telegrafy.

»Náhradou« ve smyslu §u 9 (5) zák. rozumí se náhrada za majetkové újmy, způsobené vlastníku přímo a bezprostředně zřízením a udržováním telegrafu na jeho nemovitosti.

(Rozh. ze dne 11. listopadu 1925, R I 911/25.)

Žalobce domáhal se na eráru náhrady škody, ježto prý zřízení státního telegrafního a telefonního úřadu, opravující vedení na stojanu, jenž byl na střeše žalobcovy stodoly, způsobili, že úlomky drátu zapadly do sena, jehož požitím dobytek žalobcův se roznemohl a pošel. **P r o c e s u í s o u d p r v é s t o l i c e** žalobu zamítl. **O d v o l a c í s o u d** zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením pro zmatečnost a odmítl žalobu. **D ů v o d y:** Podle přednesu žalující strany domáhá se tato na eráru (telegrafní správě) náhrady škody, která jí byla způsobena neopatrností zřízenců telegrafní správy při výkonu jejich služby záležející v opravě a výměně telefonních drátů, tedy při udržování telefonu. Žalobní nárok spadá tudíž pod ustanovení §u 6 (2) zákona ze dne 27. ledna 1922, čís. 33 sb. z. a n. O nárocích tohoto druhu rozhoduje, nedojde-li mezi telegrafní správou a poškozeným k dohodě, ve smyslu §u 9 (5) zákona okresní soud, v jehož obvodu jest předmět, kterého se týká telefonní zařízení, a to v řízení nesporném (§ 9 prováděcího nařízení ze dne 1. února 1923, čís. 21 sb. z. a n.). Prvý soud rozhodoval tudíž o věci, která na pořad práva v řízení sporném nepatří, a proto stížen jest jak rozsudek, tak celé řízení sporné zmatečností ve smyslu §u 477 čís. 6 c. ř. s. K této zmatečnosti, byť i jí strany nevytýkaly, jest přihlížeti z moci úřední a proto bylo dle §u 471 čís. 7 a §u 477 c. ř. s. rozhodnouti, jak se stalo. **N e j v y š š í s o u d** zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by o odvolání dále jednal a znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Žalobce požaduje náhradu škody na dobytku utrpěné, tvrdě, že byla způsobena nedbalostí zřízcenců telegrafní správy, kteří koncem roku 1924 při pracích na telegrafním vedení, upevněném na střeše žalobcovy stodoly, nechali spadnouti odpadky drátů do píce složené na půdě stodoly. Odvolací soud zrušil rozsudek prvního soudce i předcházející mu řízení jako zmatečné a odmítl žalobu, poněvadž pokládal žalobní nárok za nárok na náhradu dle §§ 6 odst. (2) a 9 odst. (5) zákona o užití dopravních cest a nemovitostí pro telegrafy ze dne 27. ledna 1922 čís. 33 sb. z. a n. S tímto jeho názorem nelze souhlasiti. Při řešení otázky přípustnosti pořadu práva, o kterou prozatím výhradně jde, může a musí zůstatí stranou, zda náleží žalobcova škoda ke škodám uvedeným v §u 6 (2) zákona. Tolik jest však jisto, že požadovaná náhrada není náhradou dle §u 9 odst. (5), jejíž stanovení jest vyhrazeno okresním soudům a nespornému řízení. Ze souvislosti pátého odstavce §u 9 s předcházejícími čtyřmi odstavci, které upravují řízení, vynucující trpění telegrafních zařízení na dopravních cestách a cizích nemovitostech, plyne, že se tu náhradou rozumí odškodné, příslušející vlastníkovu za to, že bylo jeho nemovitosti použito ku telegrafním účelům, tedy náhrada za majetkové újmy, způsobené mu přímo a bezprostředně zřízením a udržováním telegrafu na jeho n e m o v i t o s t i. Budou to zpravidla škody, které mohou již předem býti podle plánu zamýšleného zřízení telegrafu předvídaný a podle druhého odstavce §u 9 ohlášeny. Z materiálů k tomuto zákonu, tisk čís. 1096 a 3386, totiž z důvodových zpráv ústavně-právních výborů senátu i poslanecké sněmovny, jest nade vší pochybnost patrné, že vzorem pro odkázání nároků odškodňovacích na řízení nesporné byla ustanovení vyvlastňovacího zákona ze dne 18. února 1878, čís. 30 ř. zák., dále §§ 13—15 zákona o státní podpoře soustavné elektrisace ze dne 22. července 1919, čís. 438 sb. z. a n., že zákon má tu na mysli jenom ony majetkové újmy, které má povolení užívacích práv na cizí nemovitosti pro zatíženého bezprostředně v zápětí, a jež má dle §u 15 zákona posléze zmíněného určiti ná základě odhadu znalců již politický úřad současně s povolením užívacích práv, při čemž jest však zatíženým vyhrazeno právo, by zažádali za stanovení odškodného u místně příslušného okresního soudu řízením nesporným. Nárok uplatněný žalobcem v tomto sporu není nárokem na takovou náhradu a nehodí se po vzoru řízení vyvlastňovacího ku jednání v řízení nesporném jako doplňku předcházejícího správního řízení. Jeho projednávání řízením nesporným bylo by také v rozporu s § 2 čís. 1 nesp. říz. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák., neboť nejde při něm pouze o zjištění sporné výše náhrady jejím odhadem, nýbrž o řešení skutkových a právních otázek, které zůstaly v předcházejícím správním řízení úplně stranou, týkají se i samého důvodu nároku a vyžadují nutně sporného jednání. Proto byla rozepře odkázána odvolacím soudem neprávem ku projednání v řízení nesporném, a musilo býti uznáno, jak se stalo.

Čís. 5448.

Zajištění nároku knihovní poznámkou nelze posuzovati jen s hlediska §u 382 ex. ř., nýbrž i s hlediska příslušných předpisů knihovního zá-